

KOYRA OV SKJÓTT

LØGREGLAN

Í fjør gjørdi løgreglan nógvar burtur úr at kanna ferðsluna og tað sæst aftur í tølunum yvir, hvussu nógvar verða tikin fyri ymisk ferðslubrot. Men á summum økjum er gongdin tann rætta

Talið á teimum, sum verða tikin, hevur beinleiðis samband við, hvussu nógvar løgreglan ger við at kanna ferðsluna

støðugt minkað og í fjør var talið komið niður á 38 fólk, sum finga skaða í ferðslu-óhappum. Hvørt ár eru tað eisini onkrir einstakir bilførarar, sum elva til ferðsluóhapp, og sum rýma av staðnum, men sum verða tiknir aftur aftaná.

Hinvegin doyðu trý fólk í ferðsluni í fjør. Tað talið hevur verið støðugt lækkandi, tó at tey broytast frá ári til ár og vit skulu ikki longur aftur enn til 2007, tá ið sjei fólk doyðu í ferðsluni.

aki@sosialurin.fo

Tikin fyri at tosa í fartelesfon

2012	2011	2010	2009	2008
516	360	497	249	160

Hendan talvan vísir, hvussu nógvar bilførarar eru tiknir seinastu árinum fyri at tosa í fartelesfon ímeðan teir koyra bil. Løgreglan og stjórin í Ráðnum fyri Ferðslutrygd halda, at bøturnar eru ov lágar

Ár	Bót	Klipp	Treytað frádøming	Treytaleys frádøming	Tils.
2012	249	499	211	15	974
2011	268	222	113	7	610
2010	217	107	60	5	389
2009	274	246	105	12	637
2008	159	183	64	6	412

Hendan talvan vísir, hvussu nógvar bilførarar eru tiknir fyri at koyra ov skjótt hesi seinastu árinum. Árið í fjør setir met, men løgreglan sigur, at hetta er tí, at tey hava gjørt nógvar meiri burtur úr at kanna bilar, enn tey hava gjørt árinum frammanundan

Vilja hava hægri bót

Bótin fyri at tosa í fartelesfon ímeðan ein korir bil, eigur at verða nógvar hægri, heldur løg-reglan. Tað kemur alt ov ofta fyri, at bilførarar verða tiknir fyri at tosa í fartelesfon ímeðan teir koyra. Í fjør tók løgreglan heilar 516 bilførarar kring alt landið fyri at tosa í fartelesfon ímeðan teir koyrdu bil. Tað er nógvar fleiri enn fyri nógvar árum síðani, tí í 2008 vórðu 160 bilførarar tiknir fyri at tosa í fartelesfon. Karl Leonson, politistur, torir ikki at siga um ørðskinn til vøksturin er, at bilførarar

eru blivnir herviligari at tosa í fartelesfon nú, enn teir vóru fyri nógvar árum síðani. Heldur er hann av teirri áskoðan, at orðskinn til, at fleiri eru tikin fyri hetta lógabrotið, er, at løgreglan hevur gjørt nógvar meiri fyri at kanna bilførarar hesi seinastu árinum. – Hesi síðstu árinum hava vit raðfest tað ógvuliga frammaliga at kanna, um bilar koyra ov skjótt og um bilførarin tosar í telefon ímeðan teir koyra.

Bótin ov lág

Men politisturin heldur kort-

ini samstundis, at tað ger næstan ikki mun til, hvussu ofta bilførarar verða tiknir fyri at tosa í fartelesfon ímeðan teir koyra bil, tí tað sær ikki út til, at teir leggja nakað í tað og taka betri partar fyri seg. Men Karl Leonsson ivast ikki í, at ein orðskinn til at bilførarar ikki leggja nakað í tað, er, at revsingin er alt ov lág. Revsingin, bilførarar fáa fyri at tosa í fartelesfon ímeðan teir koyra, er ein bót upp á 500 krónur. – Tað ger ikki mun, tí vit síggja somu bilførarar aftur og aftur tosa í telefon.

Sæst aftur beinanvegin

Áki Bertholdsen

– At nógvar fleiri bilførarar verða tiknir fyri at koyra ov skjótt nú, merkir ikki tað sama sum at føroyingar eru blivnir villari í ferðsluni. Tað staðfestir Karl Leonson, ferðslu-politistur.

Hann heldur tvørtur ímóti, at hetta skal eina og aleina takast sum eitt beinleiðis úrslit av, at løgreglan hevur gjørt nógvar meiri við at kanna ferðsluna, enn hon hevur gjørt árinum frammanundan. – At gera ferðkanningar, og at kanna um bilførarar tosa í fartelesfon ímeðan teir koyra, hava verið tvey øki, vit hava lagt stóran dent á seinastu tíðina og tað sæst beinanvegin aftur í hagtølunum. Tí kemur tað í grundini ikki so óvart á hann, at talið á teimum, sum verða tikin fyri hesi lógabrot, er munandi hækkað. Og hann leggur afturat, at ætlanin er at halda fram í sama spori í ár og longu nú hava yvir 20 bilførarar fingið klipp í koyrikortið av ymsum orðskum.

Bíða í nøkur ár

Samstundis sum at løgreglan er farin at gera meiri burtur úr at kanna ferðsluna, hevur eisini Ráðið fyri Ferðslutrygd skipað fyri fleiri átøkum fyri at fáa bilførarar at vísa størri ansni í ferðsluni. Átøk hava verið fyri at fáa bilførarar at minnast til trygdarbelti og fyri fáa okkum at ansa betri eftir, tá ið vit koyra. Tað er ilt at siga, hvørja ávirkan, hesi átøkin hava havt, men Karl Leonson heldur, at tað er neyðugt at bíða nøkur ár, áðrenn vit kunnu koma til nakra niðurstøðu. – Viðurskiptini í Føroyum eru so smá, at beinanvegin løgreglan leggur størri orku í at kanna ferðsluna, sæst tað aftur, og tað sæst eisini beinanvegin aftur, tá ið Løgreglan raðfestir aðrar uppgávar. Tí heldur politisturin, at skulu vit fáa eina samhangandi mynd, er neyðugt

at raðfesta hesi viðurskipti í nøkur ár á rað. Men kortini sæst, at hóast løgreglan hevur lagt størri orku í at kanna ferðsluna, er talið á teimum, sum ikki brúka trygdarbelti, lækkað og somuleiðis er talið á teimum, sum verða tikin fyri rúsdrekkakoyring, sum heild, lækkandi.

Bótin hóskandi

Sum Karl Leonson sigur aðrastaðni her á síðunum, heldur hann, at bótin fyri at tosa í fartelesfon, er alt ov lág. Hinvegin heldur hann, at revsingin fyri at koyra ov skjótt er passalig. Í Føroyum er skjótari at missa koyrikortið, enn í Danmark, men afturfyri eru bøturnar í Danmark hægri enn í Føroyum. Tann, sum verður tikin fyri at koyra 111 kilometrar um tíman í óbygðum øki, missur koyrikortið og fær 2000 krónur í bót omaná. Tann, sum koyrir 101 kilometrar um tíman í bygðum øki í Føroyum og missur koyrikortið treytaleyst, fær 4500 krónur í bót afturat. Koyrir tú 60 í bygðum øki, sum er 10 km/t skjótari enn loyvt, er bótin 1000 krónur, men koyrir tú 95 úti í óbygðum, sum er 15 km/t skjótari enn loyvt, er bótin 500 krónur. – Hetta er fyri at staðfesta, at tað verður ikki góðtikið at koyra skjótt í bygðum øki og tiskil skal tað revsast serliga harðari, sigur Karl Leonson.

Ein gongd leið

Brynhild Høgnadóttir, stjóri í Ráðnum fyri Ferðslutrygd, er samd í, at ein gongd leið kann vera at hækka bøturnar. Hon leggur dent á, at í Ráðnum fyri Ferðslutrygd, hava tey ikki viðgjørd spurningin so gjølliga, at tey eru komin til eina niðurstøðu. Men sjálv heldur hon, at tað kann vera ein gongd leið at hækka bøturnar. – At sita og skriva og lesa sms, ella tosa í fartelesfon, ímeðan ein koyrir bil, er ein beinleiðis deydsefella, tí tað ber ikki til at gera bæði í senn.

Annars eru tað summi sum halda, at tað eigur at geva klipp í koyrikortið at tosa í fartelesfon ímeðan ein koyrir bil. Men tað er ikki semja um tað, tí tað reisir nógvar aðrar spurningar. Er tað vandamiklari at hava telefon í hondini enn at sita við einum ísi, ella onkrum øðrum etandi í hondini? – At tosa í fartelesfon ímeðan ein koyrir bil, er at vísa gáløysni í ferðsluni á jøvnum føti við so nógvar annað og tað kann rættiliga skjótt enda galið, heldur Brynhild Høgnadóttir.